

V spomin

ANICA
ČAMPA

Neizprosna usoda je spet segla na slovenske ceste in vzela troje življenj. V prometni nesreči je bila ob življenje naša tovarišica Anica skupaj s svojo prijateljico in skrbnico, hude posledice nesreče pa so terjale tudi mlado življenje Aničine hčerke, 18-letne Petre.

Kruti dogodki so razpolovili družino. Mož in oče Andrej je ostal brez žene in hčerke, 13-letni Rok nima več matere in sestre. Vsi, ne le družina, smo ostali brez dveh dragocenih življenj. Petra je s svojo pridnostjo in raznolikimi zanimanji veliko obetala, pred njo je bilo še vse življenje. V naši občinski konferenci Socialistične zveze je zavezala praznina, saj smo ostali brez podpredsednice, brez dragocene, vestne in prizadevne sodelavke, brez priljubljene tovarišice in prijateljice.

Na slovenskem podeželju, na Kozjanskem, v Podsredi, je bilo doma dekle, rojeno med vojno – leta 1942, dekle, ki se je pogumno spoprijelo z življenjem. Revna kmečka družina in težki poveljni časi ji niso bili naklonjeni. Ukaželjna in prizadevna je hotela več, kot ji je lahko ponudilo domače okolje. Po končani osnovni šoli v Podsredi in tedanji nižji gimnaziji v Kozjem jo je življenjska pot pripeljala v Ljubljano.

Leta 1960 pravzaprav še nihče ni govoril o šolanju ob delu. Anica se je tega sama zavedala, saj je le ob redni zaposlitvi in svojem rednem zaslužku lahko upala, da si bo s šolanjem ob delu pridobila nova znanja in razširila obzorja. Med delom v Mladinski knjigi, Narodni banki Slovenije in v ljubljanskem železniškem transportnem podjetju si je z izrednim študijem pridobila diplomu Višje upravne šole.

Od tedaj, od leta 1969, je njeno delo neposredno povezano z občino Bežigrad. Decembra letos bi minilo že 19 let, kar bi bila zaposlena v naši občini. Z višjo izobrazbo, pridobljeno ob delu, se je zaposlila v občinski upravi kot svetovalka za plan in analize. Pohvale, ki si jih je zaslužila za svojo vestnost in prizadevnost, so ji bile spodbuda za nadaljnje izpopolnjevanje. Tako je leta 1977 diplomirala na II. stopnji Ekonomske fakultete v Ljubljani. Že nekaj mesecev po diplomi je napredovala tudi v službi, saj je kot načelnica prevzela občinski oddelek za gospodarstvo, v letih 1978 – 1982 pa je bila tudi članica bežigradskega izvršnega sveta. Marljivo in vestno je izpolnjevala vse delovne in družbeno-politične dolžnosti, ki jih je terjalo delo v upravnem organu in izvršnem svetu.

S tem si je pridobila bogate delovne izkušnje na področju gospodarstva, kar ji je ob strokovni usposobljenosti omogočilo, da se je spoprijela z novimi nalogami v novem delovnem okolju. Leta 1982 je kot direktorica prevzela vodenje poslovne skupnosti MAGOS.

Ob vsakodnevni zavzeti skrbi za družino in ob vseh zahtevnih delovnih dolžnostih Anici ni bilo tuje in pretežko poprijeti za družbenopolitične naloge v krajevni skupnosti. Prizadevno se je vključevala v delo samoupravnih organov v vzgojnovarstvenih organizacijah in osnovnih šolah. V krajevni skupnosti je poprijela za delo tako v organih krajevnih samouprave kakor v delegatskem sistemu in družbenopolitičnih organizacijah.

Vse delo tovarišice Anice v občinski konferenci Socialistične zveze – od izvolitve za podpredsednico maja 1986 – je bilo povezano predvsem s področjem družbenih dejavnosti in samoupravnim interesnim organiziranjem na tem področju. Pri tem so bile še posebnega pomena njene bogate izkušnje, ki si jih je pridobila, ko je sodelovala v samoupravnih organih vrtcev in osnovnih šol, in se tako lahko neposredno soočila s problemi v teh okoljih. Še bolj dragocena so bila njena strokovna, ekonomska znanja, saj je vselej znala preučiti vsako vprašanje ne zgolj s socialnega, temveč tudi z ekonomskega vidika. Tako smo v občinski konferenci dobili ne samo sposobno podpredsednico, temveč tudi strokovno usposobljeno sodelavko, ki je znala z močjo argumentov najprej oblikovati predloge in stališča, nato pa se enako zavzeto in odločno bojevati za njihovo uresničevanje. V vodstvu občinske konference smo jo cenili sprito teh njenih vrlin, med aktivisti in ljudmi pa je prav zaradi tega uživala veliko zaupanje. Znala je namreč pristojni sleherni, še tako drobni, na videz nepomembni težavi, problemu; hkrati pa je znala s pretanjenim poslušanjem za težave in probleme posameznika ali organizacije povedati, kakšna je resnica, kakšne so stvarne možnosti za ureditev kakšnega vprašanja, kaj si lahko od skupnega prizadevanja obetamo.

Delo tovarišice Anice v občinski konferenci Socialistične zveze, v občinskem izvršnem svetu in upravnih organih je pomemben prispevek k napredku in razvoju naše, bežigradske občine. Ta prispevek nam bo vzor in vodilo za nadaljnje delo.

(Iz spominske besede Borisa Honzaka na žalni seji občinske konference SZDL.)

7. SEPTEMBER PRAZNIK POSAVJA

Podpisana
II. listina
o praznovanju

Prvo listino o skupnem praznovanju 7. septembra kot spominskega dneva so krajevne skupnosti ljubljanskega Posavja podpisale pred desetimi leti.

II. listina o skupnem praznovanju spominskega dneva, ki so jo podpisali letos, vsebuje 6 določil. S prvim krajevne skupnosti sprejemajo 7. september kot Spominski dan ljubljanskega Posavja, obenem pa se obvezujejo, da bodo to voljo izrazile tudi v krajevnih statutih.

Drugo določilo rešuje vprašanje podvajanja praznovanj oziroma prireditve, če je krajevna skupnost sprejela 7. september tudi kot krajevni praznik. Po tem določilu so prireditve v čast krajevnemu prazniku istočasno tudi v čast Spominskemu dnevu.

Tretje določilo pravi, da organizacijo skupnega praznovanja vodi in daje pobude vsaki dve leti druga krajevna skupnost, po abecednemu redu. To pomeni, da bo, ker je 9 krajevnih skupnosti, vsaka KS prišla na vrsto vsakih 16 let. Npr. KS Tomačevo-Jarše, ki je še drugo leto skupni organizator, bo ponovno prišla na vrsto leta 2006 in 2007.

Eno določilo govori o minimalnih obveznostih nosilke organizacije praznovanja. Med temi obveznostmi je tudi organizacija počastitve padlih v NOB, pri partizanski grobnici v Stožicah.

S posebnima določiloma je urejeno podeljevanje Septembrskih priznanj ljubljanskega Posavja NAJ, NAJ... in uvažanje simbola sprejetih obveznosti. Simbol je v obliki stenskega krožnika. Dve leti bo v rokah tiste KS, ki je nosilka organizacije praznovanja, nato pa ga bo izročila naslednji nosilki teh nalog. Polepšal bo stene pisarne krajevne skupnosti; obenem pa bo opominjal na določila, zapisana v sprejeti listini. Krožnik s slovensko narodno ornamentiko in zarisom meja vseh devetih KS in reke Save je izdelek Vinka Rakefa, našega občana. Takšno poslikavo krožnika je predlagala KS Jože Štembal.

Pobudo za podpis II. listine je dal odbor medvojnih aktivistov OF ljubljanskega Posavja, za uresničitev pobude pa gre zahvala svetu KS Tomačevo-Jarše. Slovesno podpisovanje II. listine je bilo v Tomačevem 10. septembra. Na slovesnosti je prišlo tudi do pogovora med predstavniki posameznih krajevnih skupnosti. Med drugim jim je bilo žal, ker Zbor občanov, glasilo občinske konference SZDL, ni izšel pred 7. septembrom. Bili so mnenja, da je praznovanje krajevnega praznika in Spominskega dneva ene tretjine vseh krajevnih skupnosti v obliki, z okrog 20 kulturnimi, športnimi in družabnimi prireditvami in s podeljevanjem krajevnih in drugih priznanj, pomembno gibanje, vsaj za SZDL. Dogovorili so se, da bo prihodnje leto, če bo Zbor občanov še izhajal, po delegatski poti predlagali izid časopisa v začetku septembra meseca.

Podelitev priznanj in
razstava

Ob prazniku so v krajevni skupnosti 7. september podelili petim krajanom in dvema organizacijama priznanja za dolgoletno delovanje v krajevni samoupravi in za pomoč pri delu v krajevni skupnosti. Priznanja so dobili: Olga Kavzar, Jože Plevnik, Franc Presetnik, Stane Cunder in Franc Steiner ter osnovna šola Danile Kumar in KUD Šotor IMP. Skupnost stanovalcev Glinškove ploščadi 6 pa je dobila častno plaketo za izjemno urejen in negovan predel krajevnega skupnosti.

V prostorih krajevnega skupnosti so ob prazniku odprli razstavo del akademikega slikarja Zdenka Huzjana, letošnjega nagrajenca Prešernovega sklada. Upajo, da bodo v mali galeriji v prihodnosti gostili še kakšnega vidnega umetnika.

V. L.

40 let Učnih
delavnic

Zavod za usposabljanje slušno in govorno prizadetih tozdr učne delavnice praznujejo letos 40-letnico ustanovitve. Oktobra bo v prostorih Domusa razstava, ki bo prikazala zmogljivosti in dejavnosti Učnih delavnic ter dosežke in razvoj v povezavi z zavodom. Fotografije za razstavo pripravlja fotograf Jože Seljak. Del razstave bo predstavljen tudi oktobra na mednarodnem knjižnem sejmu v Beogradu ter novembra na knjižnem sejmu v Cankarjevem domu.

V oktobru bodo izdali knjigo 40 let Učnih delavnic: njen avtor je prof. Janez Kos iz Mestnega muzeja.

Na svečani akademiji v novembru, kot osrednji prireditvi v počastitev obletnice, bodo podelili priznanja zavoda in posebno priznanje organizacijam, ki so uspešno sodelovale z Učnimi delavnicami. Akademija bo v okrogli dvorani Cankarjevega doma, slavnostni nagovor pa bo imel dr. med. Dinko Leskovšek, predsednik republiškega komiteja za zdravstvo in socialno varstvo.

Tovariško srečanje zaposlenih delavcev zavoda bo decembra, športna tekmovanja pa se bodo vrstila vse obdobje proslavljanja; tekmovali bodo v košarki, nogometu, odbojki, kegljanju, namiznem tenisu, tenisu in šahu.

IVAN ŠUCUR

Priznanja za
odličnjake na
osnovnih šolah

Odbor medvojnih aktivistov OF ljubljanskega Posavja, nekdanjega rajona OF Ježice, je lani prvič podeljeval priznanja, ki imajo naslov Septembrska priznanja ljubljanskega Posavja NAJ, NAJ... Preteklo leto so ga dobili najboljši športniki iz športnih društev, ki imajo sedež na območju ljubljanskega Posavja. Moštvom je bilo podeljeno 15 takih priznanj, posameznikom pa 10.

Letos se je odbor medvojnih aktivistov OF odločil za najboljše v osnovnih šolah s tega območja. Septembrsko priznanje so dobili učenci in učenke, ki so letos končali osnovno šolo in dosegli odlični uspeh v vseh osmih razredih. Vseh odličnikov je 46. To je zanimiv podatek saj je takih učencev približno toliko vsako leto, toda za to nihče ne izve, niti se kdo zanima zanje.

V osnovni šoli Franceta Bevka so bili letos taki odličnjaki naslednji: Miha Ambrož, Staš Ivanc, Janez Jezeršek, Jure Juvan, Jurij Berkopec, Rok Florjančič, Marjan Muršec, Igor Osolnik, Peter Schwarzbaril in Mateja Zajec.

V osnovni šoli Milana Šušteršiča pa: Lejla Dobršek, Maja Dolinšek, Vesna Levstek, Marija Lichtenvalner, Helena Pajk, Zvonka Vujevič, Katarina Zabukovec, Katarina Parazajda, Biljana Lukič, Sandra Kramar, Boštjan Marinko, Borut Haclar, Andrej Strojnik, Katja Poravne, Mateja Zajc, Boštjan Vester in Maja Mally.

V osnovni šoli Danile Kumar pa so bili odličnjaki vseh 8 let naslednji: Nenad Bezjak, Marko Bošnjak, Breda Grabljevec, Viktorija Herodež, Tomaž Ilesič, Joško Knez, Maša Komac, Grega Kranjec, Simona Križnik, Irena Kumelj, Martina Lahajner, Žiga Lebar, Nina Maleš, Mateja Markl, Primož Ponikvar, Grega Šega, Janez Škrubelj, Polona Tedeško in Darja Vesel.

Priznanja in lepe brošure »Ljubljansko Posavje v ljudski revoluciji«, ki so izšle leta 1975, so jim bila podeljena javno, na skupni prireditvi v Tomačevem, posvečeni Spominskemu dnevu ljubljanskega Posavja – 7. septembra. Po priznanja je prišlo 32 deklet in fantov. Doživeli so priscrčen aplavz in iskrene čestitke organizatorjev in udeležencev prireditve.

Sporočilo: tisti, ki niso dvignili priznanj v Tomačevem, jih dobijo v tajništvi osnovnih šol.

STANE KOMAN

Razstava ročnih del

Na letni skupščini Zveze društev upokojencev Bežigrad so sklenili, da bodo organizirali prvo razstavo ročnih del. Imenovali so posebno komisijo, ki je že pričela z delom, saj je z organizacijo kar veliko opravkov. Na razstavi bodo sodelovali tudi slikarji in kiparji iz društva samorastnikov, paraplegiki in skupina iz Varstveno delovnega centra Tončke Hočevar na Kržičevi ulici.

Razstava bo novembra na Gospodarskem razstavišču.

I. P.

Nekateri oskrbniki so pozabljivi

Vzdrževanje spomenikov in
spominskih plošč NOB

Letošnji program vzdrževanja spomenikov in spominskih plošč NOB v naši občini predvideva vzdrževalna dela v petih krajevnih skupnostih, ki so poslale predloge. Stroški so načrtovani v višini 11.720.000 din. Vsa sredstva zagotavlja samo eden od udeležencev družbenega dogovora, o varstvu spomenikov NOB, to je skupščina občine in še kakšen oskrbnik.

Vsekakor bo potrebno, še to jesen, začeti razgovore za večje upoštevanje določil družbenega dogovora in sporazumov z oskrbniki. Tako kot je, pa je tudi zato, ker so nekateri oskrbniki finančno nesposobni nositi materialne obveznosti do spomenika. Potrebno bo poiskati nove finančne sposobnejše oskrbnike, nove pa tudi zato, ker nekaterih ni več, kot npr. osnovne organizacije ZSMS, Opekarna Črnuče itn.

Po letošnjem programu bodo največ stala obnovitvena dela na partizanski

grobnici v Stožicah. Ta dela bodo zajela zelenice, ograjo in spominske plošče. Oskrbnik je KS Stožice, ki finančno niti delno ni sposobna sofinancirati obnovitvenega programa.

V KS Savsko naselje I je predvidena obnova neposredne okolice spomenika Borisu Kidriču, ki stoji pred osnovno šolo. Oskrbnik je šola sama, ki tudi ni sposobna sofinancirati predvidenih del.

V KS Dol je zaradi povečanja šolskih prostorov predvidena prestavitve spomenika-obeliska, ki stoji pred šolo. Oskrbnik je šola zato je milo rečeno čudno, da ta strošek ni sestavni del šolske investicije, med drugim tudi zato, ker sis za izobraževanje kot udeleženec družbenega dogovora za vzdrževanje spomenikov NOB, ničesar ne prispeva k takim stroškom.

V KS Rezka Dragar je predvidena obnova črk na istoimenski plošči. Oskrbnik je DO Elma Črnuče, predlog pa je poslala krajevna skupnost. Ni izključeno, da bo oskrbnik za to zadevo zvedel iz tega prispevka in sam poskrbel za obnovo črk. Iz KS Ježica so posredovali predlog za

obnovev črk na vseh spominskih ploščah v njihovi skupnosti. Skrbništvo nad njimi je pred leti prevzela osnovna organizacija ZSMS, ki pa je ni več.

V KS Franc Ravbar je predvidena obnova tiaka okrog spomenika pri črnuški partizanski grobnici. Oskrbnik je sama krajevna skupnost, ki je tudi brez za to potrebnih sredstev. Manjša dela so predvidena tudi pri spominskih ploščah narodnih herojema Francu Ravbarju-Vitezu in Maksu Pečarju. Oskrbnik prve plošče je DO Opekarna Črnuče, ki je ni več, druga pa o. š. Maksa Pečarja.

V programu je tudi del stroškov obnove znamenitega bunkerja v Neubergerjevi vili, v KS Boris Zihertl. Obnova je že končana, z zadovoljstvom pa ugotavljamo, da je oskrbnik tega spomenika, DO Center za tuje jezike, prispeval za obnovo večji del sredstev.

V programu je predviden tudi znesek za delno kritje stroškov načrtovanja oziroma gradnje spominskega parka narodnih herojev pri osnovni šoli Maksa Pečarja.

S. K.